

9

Heraba a nada
pensando en todo

Estaba desfrazada
e cun sorriso na cara

Pero non se vía esa felicidade
na súa mirada

Nesa cabeza seguía aquel nome
e na súa mente todos os recordos

Plodeada de cabazas,
tamén de carantoñas
pero dentro dela
nin ledicia nin forza

Donde que estaba rodeada de xente
sentía a soledade
faltáballe esa persoa,
para ela a máis importante →

Era samaín,

un diferente os anteriores

Todo cambiou moito

dende aquel día once

Antes con as dúas disfrazadas,

agora cada un polo seu lado

Xa nada era o mesmo,

nin igual nin parecido

Non sabía o que significaba,

nin se era bo ou pouco bonito.